

RODA DE PREMSA

Dia i hora: **dijous 17 de gener de 2013, a les 11.00 h**

Lloc: Sala d'actes del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya (Rambla de Catalunya, 8, pral.)

Intervindran: Ismael Palacín, director de la Fundació Jaume Bofill, Xavier Martínez-Celorio i Antoni Marín, autors de l'informe.

Crisi, trajectòries socials i educació

L'estudi ***Crisi, trajectòries socials i educació*** analitza el període del 2003 al 2009, un període històric i transcendental per la rotunditat dels canvis que ha viscut la societat catalana, entre la bonança econòmica i l'esclat d'una crisi sense precedents. Tal com apunten els autors, **el major impacte de la crisi des del seu esclat el 2008 no és la dinàmica de desclassament sinó la pèrdua progressiva de benestar**. Entre el 2003 i el 2009, el 38% dels catalans ha empobrit i el 36% ha viscut trajectòries de vulnerabilitat social (descens de renda, de classe o d'estatus laboral). D'altra banda, l'educació es torna a confirmar com el principal factor neutralitzador del classisme d'origen i esdevé la clau de les oportunitats socials pels qui assolixen nivells educatius terciaris o superiors.

Algunes conclusions de l'informe:

- Per primera vegada a Catalunya, els estudis secundaris no són suficients per protegir-se de la vulnerabilitat social. L'expansió creixent de l'educació terciària (FP superior i estudis universitaris) la converteix en el nou llindar del benestar. No n'hi ha prou d'assolir un nivell de secundària (ESO, FP inicial i mitjana o batxillerat), cal especialitzar-se en l'educació terciària.
- Entre el 2003 i el 2009, tot i l'esclat de la crisi econòmica i el seu impacte sobre l'atur i la pèrdua d'ingressos familiars, la immobilitat social de trajectòria és la pauta dominant (67%), i només un terç dels adults canvia de classe social per ascens (14%) o per descens (19%).
- En canvi, el 38% dels catalans empobreix i el 36% viu trajectòries de vulnerabilitat social (descens de renda, de classe o d'estatus laboral). El risc de vulnerabilitat (pèrdua progressiva de benestar) afecta el 40% de

les dones i el 31% dels homes. El major impacte de la crisi des del seu esclat el 2008 no és la dinàmica de desclassament sinó la pèrdua progressiva de benestar (vulnerabilitat social).

- Malgrat el que ens pugui semblar, les dades indiquen que les trajectòries de vulnerabilitat no estan condicionades per l'origen social dels individus (classe social de partida), sinó per altres factors com el gènere, l'edat i el nivell educatiu.
- Davant del rol central de l'educació en les trajectòries socials, els problemes d'equitat i de desigualtat d'oportunitats en l'educació terciària (universitària i FP superior) són tot un repte per a la política educativa i de cohesió social.
- A Catalunya detectem un problema greu: la formació permanent (*lifelong learning*) no es tradueix en una oportunitat per als menys formats d'elevat el seu nivell d'estudis, sinó que és majoritàriament acaparada pels universitaris.
- Catalunya, que tradicionalment s'havia mantingut en la franja moderada de desigualtat social, amb l'actual crisi passa a formar part del grup de països amb més desigualtats.
- Tot i l'augment de la desigualtat, Catalunya té una estructura social menys classista i ofereix més igualtat d'oportunitats que altres països europeus.

Sobre els autors: **Xavier Martínez Celorrio** és professor de sociologia de l'educació a la Universitat de Barcelona i investigador del CRIT. **Antoni Marín Saldo** és sociòleg, estadístic i investigador del CRIT.

Per a qualsevol consulta, contacteu amb Ismael Palacín, director de la Fundació Jaume Bofill, (620 587 300) o amb Laia Pineda, coordinadora de l'estudi (647 584 694).